

РЕШЕНИЕ

№ 7631

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8840** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Групова Практика за Извънболнична Дентална Помощ Омегадент“ ООД, срещу решение № 2895 от 29.07.2022г. на СРС по АНД № 17058/2021г., 15 наказателен състав, с което се потвърждава наказателно постановление (НП) № 550038-F554203/04.12.2020 г., издадено началник на Отдел „Оперативни дейности“- С. в Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на касатора на основание чл.27 /чл.83/ от ЗАНН, вр. чл.185, ал.2, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 500 лева, за нарушение на чл.39, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от министъра на финансите.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон. Излага съображения, че НП е издадено от некомпетентно лице, както и че е издадено след изтичане на едномесечния срок от получаване на административно наказателната преписка. Счита, че е налице хипотезата на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на деянието. Моли съда да приложи чл.3, ал.2 от ЗАНН, т.к е налице приет по-благоприятен закон.

В съдебно заседание касаторът, поддържа жалбата и моли въззивното решение да бъде отменено. Твърди, че поради лични причини се е наложило да заминат в провинцията и не са успели да се върнат. Налице е небрежно и невнимателно поведение, но без настъпили последици и без да е намерение за ощетяване на фиска. С налагането на наказанието по-скоро би се постигнало обратен ефект на целите на наказването. Счита деянието за маловажно. Самите данъчни впоследствие са въвели електронно отчитане, което е по-благоприятен акт. Претендира разноски.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ЦУ на НАП, е изложил становище по същество, като моли за отхвърляне на касационната жалба и оставяне в сила на въззивното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че при извършена от служители на НАП проверка на 09.06.2020 г., в 12:30 часа, в кабинет за дентална медицина „ОМЕГАДЕНТ“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Групова практика за извънболнична дентална помощ „Омегадент“ ООД е установено, че липсва, респективно че не е отпечатан дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет и в КЛЕН за дата 12.05.2020 г., потвърдено с изисквания и отпечатан КЛЕН за период от 02.05.2020 г. до 12.05.2020 г. Установено е също така, че фискалното устройство не е с коригирана версия на фърмуера и не генерира дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет и в КЛЕН за всеки ден (за всеки 24 часа), през който в устройството са регистрирани продажби/сторно или служебно въведени операции, в случай че през последните 24 часа такъв отчет не е отпечатан по чл.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., вр. § 21, ал. 2 от Преходни и заключителни разпоредби към наредба за изменение и допълнение на Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ.

На 17.06.2020 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, в който е приета за нарушена разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от Наредба Н-18/ 13. 12.2006 г. на МФ във връзка с § 21, ал. 2 от Преходни и Заключителни разпоредби към наредба за изменение и допълнение на наредба № Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти.

Въз основа на така съставения АУАН № Р554203/17.06.2020г., на 04.12.2020г. началник на отдел „Оперативни дейности“ - С. в Централно управление на НАП е издал обжалваното наказателно постановление № 550038-Р554203/04.12.2020г.

От правна страна Софийският районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите са съставени/издадени от компетентен орган при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Изрично са посочени законовите разпоредби, които са нарушени, като нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно, така че да не

възниква съмнение относно неговото съдържание. Обосновал е извод, че търговецът безспорно е извършил нарушението, поради което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност. Направен е извод, че не е налице приет по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал. 2 от ЗАНН, който да изключва отговорността на задължения субект. Отделно е приел, че нарушението не представлява маловажен случай.

Настоящият състав на АССГ намира, че решението следва да бъде оставено в сила.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения от страна на СРС, вкл. и по установяване на изложената фактическа обстановка. Тя и не се спори от касатора.

По отношение на правните изводи.

Изводите на въззивната инстанция се споделят изцяло от настоящия състав, като препраща към тях, на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК.

Настоящият състав изцяло споделя изводите на СРС относно приложението на процесуалните норми в административнонаказателното производство. И по-специално, относно спазването на чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

По отношение на оплакването за неспазването на чл. 52, ал.1 ЗАНН. Съгласно посочената норма административнонаказващият орган е длъжен да се произнесе в едномесечен срок от получаване на административнонаказателната пратка. Действително, актът за установяване на административното нарушение е съставен и връчен на 17.6.2020 г., а НП е съставено на 4.12.2020 г. Срокът по чл.52 ал.1 от ЗАНН обаче е инструктивен и неспазването му няма и не може да има за последица незаконосъобразност на наказателното постановление. Пропускането на този срок не отменя задължението на наказващия орган да се произнесе по образуваната административнонаказателна пратка като това произнасяне може да бъде както с наказателно постановление по реда на чл.53 от ЗАНН, така и с прекратителен акт по чл.54 от ЗАНН.

Неоснователно е оплакването в касационната жалба, че СРС не е приложил най-благоприятния закон. В решението на СРС се съдържат подробни мотиви /които настоящият състав споделя, поради които и препраща към тях/ относно приложимата редакция на чл. 39, ал. 1-3 Наредба № Н-18/13.12.2006 г., вкл. и относно това, че към датата на издаване на НП не е отпаднало задължението за отпечатване на КЛЕН, а отпадането на това задължение е при условие, че са настъпили предвидените факти в § 21, ал. 2 от ПР към Наредбата за изменение на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. Ето защо и доколкото не се установява процесното устройство да е съобразено с изискванията на посочената норма, на основание § 21, ал. 2 ПР на цитираната Наредба, следва да се приеме, че в тежест на касатора все още е налице задължението да отпечатва дневен финансов отчет с нулиране и запис на фискалната памет и в КЛЕН за всеки 24 часа.

По отношение на твърденията за малозначителност на деянието.

Съгласно чл.93, т.9 НК, приложим на основание чл.11 ЗАНН, "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Процесното нарушение е от категорията на тези, за съставомерността на които не се изисква наличие на определен вредоносен резултат. Ето защо и за носене на административно-наказателната отговорност е без значение размерът на вредите,

поради което и не може да се постави въпрос за приложението на чл.93, т.9 НК в първата му хипотеза, при която като критерий са предвидени липсата или незначителността на вредоносните последици.

На следващо място, следва да се извърши преценка дали е налице втората, алтернативно предвидена хипотеза на чл. 93, т. 9 НК – да са налице други смекчаващи обстоятелства, от които да може да се направи извод, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. В случая следва да се установи такава многобройност или значителност на смекчаващите обстоятелства, която да доведе до извод, че деянието е с ниска степен на обществена опасност.

Касаторът не е посочил конкретни факти, именно поради които следва да се направи извод за малозначителност. Той излага твърдения и е представил доказателства за наличието на смекчаващи обстоятелства – заболяване на близък роднина. За да се приеме, че е налице „маловажен случай“ тези смекчаващи обстоятелства по принцип следва да са многобройни или значителни по тежест. От друга страна, както е посочил и СРС в оспореното решение, е ангажирана отговорност на касатора – юридическо лице, чиято отговорност е обективна и то по принцип е следвало да организира така работата на своите служители /видно от констативния протокол са установени към датата на проверката двама такива/, по начин, по който да не допускат нарушения като установеното.

По изложените съображения, настоящият състав намира, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице визираните в касационната жалба основания, които да водят до извод за отмяната му. То е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материално-правните норми, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответната страна се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение. То следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл. 37 Закона за правната помощ, вр. чл. чл.27е НЗПП, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2895 от 29.07.2022г. на СРС по АНД № 17058/2021г., 15 наказателен състав

ОСЪЖДА „Групова Практика за Извънболнична Дентална Помощ Омегадент“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите сумата от на 80 /осемдесет/ лева, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

